

A Heart to Know

Parasha: Ki Tavo - כי תבוא "When you come"
Torah : Deuteronomy 26:1-29:8
Haftarah : Isaiah 60:1-22
Gospel : Luke 23:26-56

Thought for the Week:

"Now, Israel, what does the LORD your God require from you, but to fear the LORD your God, to walk in all His ways..." (Deuteronomy 10:12) What does it mean to walk in God's ways? It means that we are to imitate the ways of God, in as much as we are able. The commandment to imitate God is one of the most fundamental principles of the life of faith. The Master expresses the idea, encouraging us to imitate God, "That you may be sons of your Father who is in heaven." (Matthew 5:45)

Commentary:

In Deuteronomy 29, Moses laments that even though Israel has experienced God's great salvation and seen His miracles and wondrous provision in the wilderness, they still have not been "given a heart to know, nor eyes to see, nor ears to hear." (Deuteronomy 29:4) Why would Israel, after seeing all of this and experiencing God in such a tangible and intimate way, be in need of reproof or warning at all? Why wouldn't they henceforth follow God wholeheartedly? Because their hearts are not whole. Their hearts, like all human hearts, are wayward. Thus Moses pleads with them, "So keep the words of this covenant to do them, that you may prosper in all that you do." (Deuteronomy 29:9) He knows that they will not. He knows the malignancy of the human heart. The thing that is needed is a new heart. The prophet Ezekiel, speaking to God's chosen people at a time when they were about to experience the coming curses for their unfaithfulness, looks ahead to when God would give the nation a new heart: "And I will give them one heart, and put a new spirit within them. And I will take the heart of stone out of their flesh and give them a heart of flesh, that they may walk in My statutes and keep My ordinances and do them. Then they will be My people, and I shall be their God." (Ezekiel 11:19-20) The heart of stone is stubborn, unable to be moved to love God in covenant fidelity. In other words, the heart of stone is unable to be circumcised. Conversely, the heart of flesh is pliable, a heart circumcised for faithfulness. The new heart is able to repent and return in obedience. But this can only come from a sovereign act of God. Left to herself, Israel is without hope.

Een Hart om te Kennen

Sidra: Ki Tavo - כי תבוא "Wanneer kom je"
Thora: Deuteronomium 26:1-29:8
Haftara: Jesaja 60:1-22
Evangelie: Lucas 23:26-56

Gedachte voor de week:

"Nu, Israël, wat wil de HERE uw God van u; slechts om de HEERE uw God te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen..." (Deuteronomium 10:12) Wat betekent het om te wandelen in de wegen van God? Het betekent dat we zo veel als we kunnen de wegen van God moeten imiteren. Het gebod God te imiteren is een van de meest fundamentele beginselen van het geloofsleven. De Meester uit deze gedachte om ons te stimuleren van God te imiteren: "Opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is." (Matteüs 5:45)

Commentaar:

In Deuteronomium 29, klaagt Mozes dat Israël, hoewel het Gods grote verlossing ervaren heeft en zijn wonderen en wonderlijke voorziening in de woestijn gezien heeft, nog steeds niet "een hart om te kennen, noch ogen om te zien, noch oren om te horen gegeven" heeft. (Deut. 29:4) Waarom zou Israël, na het zien van dit alles en het ervaren van God in zo'n tastbare en intieme manier, enige behoefte hebben aan berisping of waarschuwing? Waarom zouden zij voortaan God niet van harte volgen? Omdat hun harten niet compleet zijn. Hun harten zijn, net als alle menselijke harten, eigennuttig. Daarom smeekte Mozes hen: "Houdt daarom de woorden van dit verbond om ze te doen, opdat jullie voorspoedig zijn in alles wat jullie doen." (Deut. 29:9) Hij weet dat ze dat niet zullen. Hij kent de arglistigheid van het menselijk hart. Wat nodig is, is een nieuw hart. De profeet Ezechiël, die tot Gods uitverkoren volk spreekt in een tijd dat ze op het punt stonden om de komende vloeken voor hun ontrouw te ervaren, kijkt vooruit naar wanneer God het volk een nieuw hart zou geven: "En Ik zal hun één hart geven, en een nieuwe geest in hen leggen. En Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegnemen en ze een hart van vlees geven, opdat zij in mijn statuten wandelen en mijn verordeningen bewaren en ze doen. Dan zullen zij Mijn volk zijn, en Ik zal hun God zijn." (Ezechiël 11:19-20) Het hart van steen is koppig, niet in staat om bewogen te worden om God in het verbond trouw lief te hebben. M.a.w., het hart van steen niet in staat om besneden te worden. Omgekeerd, het hart van vlees is plooibaar, besneden voor trouw. Het nieuwe hart is in staat om zich te bekeren en in gehoorzaamheid terug te keren. Maar dit kan alleen komen van een soevereine daad van God. Overgelaten aan zichzelf, is Israël zonder hoop.

Were it not for the promise of the New Covenant, the promise of forgiveness of sins, the promise of a new heart on which the Torah itself is written, all of our hopes would be in vain. But in Messiah, there is a New Covenant, of faith. He is the Hope of Israel.

"But this is the covenant which I will make with the house of Israel after those days," declares the LORD, "I will put My Torah within them and on their heart I will write it; and I will be their God, and they shall be My people. They will not teach again, each man his neighbor and each man his brother, saying, 'Know the LORD,' for they will all know Me, from the least of them to the greatest of them," declares the LORD, "for I will forgive their iniquity, and their sin I will remember no more." (Jeremiah 31:33-34)

Ware het niet voor de belofte van het Nieuwe Verbond, de belofte van vergeving van zonden, de belofte van een nieuw hart waarop de Torah zelf geschreven is, dan zou al onze hoop tevergeefs zijn. Maar in de Messias, is er een nieuw verbond, van het geloof. Hij is de hoop van Israël.

"Maar dit is het verbond, dat Ik met het huis van Israël na die dagen zal maken", zegt de HEER, "Ik zal Mijn Torah in hen leggen en op hun hart zal ik haar schrijven, en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mijn volk zijn. Zij zullen niet meer leren, een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder, zeggende: 'Ken de Here,' want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen," verklaart de HEER, "want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde zal Ik niet meer gedenken." (Jeremia 31:33-34)

© 2012 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved
Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/ki_tavo/a_heart_to_know.php